

РЕШЕНИЕ

№ 48

гр. Смолян, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Сийка Златанова

при участието на секретаря Сирма Купенова
като разгледа докладваното от Сийка Златанова Гражданско дело №
20215440101319 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Ищецът К. ИЛ. Т. от гр. Смолян е предявил обективно съединени иски срещу „****“ ЕООД – Смолян, представлявано от Р А Я, както следва: главен с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ за признаване на уволнението му за незаконно и неговата отмяна и акцесорни с правно осн. чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ - за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност Заместник управител и по чл. 344, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ – за обезщетение за времето на оставане на ищеца без работа поради уволнението за периода 15.11.2021 – 15.02.2022 г. в размер на 5 799,10 лв. месечно или общо 17 397,27 лв. /периодът и размерът са изменени в съдебно заседание/, включително 13 % за професионален опит и стаж /процентът коригиран в съдебно заседание/ и 70 лв. месечно за храна, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 29.12.2021 г. до окончателното заплащане на вземането, както и иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 4 КТ за поправка на основаниято за уволнението му, вписано в трудовата му книжка. Претендира присъждане на деловодните разноски.

Фактическите твърдения, на които ищецът основава исквете, се свеждат до следното:

По трудов договор № 10/30.03.2015 г. ищецът изпълнявал длъжността инженер *** съоръжения, като с допълнително споразумение № 40/ 18.05.2015 г. е назначен на длъжността Заместник управител, която изпълнявал до 15.11.2021 г.. Със Заповед № 28 от 11.11.2021 г. на основание чл. 328, ал. 2 от КТ трудовото му правоотношение е прекратено,

като заповедта му е връчена на 12.11.2021 г. Счита заповедта за уволнението му за незаконосъобразна.

Твърди, че с решения, обективирани в протокол № 32 от 14.10.2021 г. на „****“ ЕАД, с ЕИК **** /едноличен собственик на капитала на ответника/ в ответника е освободен старият управител на дружеството и е избран за нов управител Р А Я за срок до провеждане на конкурс избор на нов управител. Взето е решение да се сключи договор за възлагане на управление с Р А Я, на основание чл. 141, ал. 7 от Търговския закон и да се отразят извършените промени в търговския регистър.

В чл. 11 от дружествен акт на дружеството - ответник са определени правомощията на неговия законен представител и сред тях липсва такава за прекратяване трудови правоотношения, такава няма и в решенията на едноличния собственик на капитала, взети с протокол № 32 от 14.10.2021 г. Дружеството - ответник не извършва търговска дейност, а единствено и само такава възложена му от държавата в лицето на регулативен орган. Регулаторните периоди във *** сектора са 5-годишни, съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗРВКУ. Твърди също, че заповедта не съдържа единен идентификационен код, което води до неясното относно правосубектността на издателя. Заповедта е подписана от „инж. управител Р. Я“, без да е ясно дали е законният представител на ответника. Атакуваната заповед няма мотиви, нито посочване на наличието на нов договор за управление. На ищеца не е представен нито договор, нито друг документ, удостоверяващ наличие на бизнес програма или задача, обуславящ прекратяването на трудовото му правоотношение на соченото основание. Счита, че не са налице и предпоставките на чл. 328, ал. 2 от Кодекса на труда в конкретния случай. Правото на уволнение по чл. 328, ал. 2 КТ по икономически съображения, без да се излагат мотиви, е дадено на управителя при сключен договор за управление на дружеството именно с оглед постигането на определени икономически резултати с нов управленски екип. Съдебната практика еднозначно приема, че при сключване на нов по време договор за управление, независимо дали той е с ново лице или такава, което е имало предходен договор за управление, дали бизнес програмата следва да е нова, сходна или идентична като съдържание, е без значение. Същественото е всеки договор за управление да съдържа бизнес задача с конкретни икономически показатели, които управляващият предприятието трябва да постигне /производителност, рентабилност, обем на оборота, печалби, поддържане на определен брой работни места, финансови задължения и инвестиции/, а въз основа на бизнес задачата, управляващият е длъжен да разработи бизнес програма, която да предложи и следва да изпълни по време на действие на договора. Бизнес задачата може да бъде поставена и с други актове и документи, стоящи извън самия договор за управление, стига да е налице връзка между тях /в този смисъл е Решение № 249 от 4.07.2013 г. на ВКС по гр. д. № 1358/2012 г., IV г.О., ГК/.

Основанието за прекратяване на трудовото правоотношение със служител от ръководството на предприятието по чл. 328, ал. 2 КТ е сключването на договор за управление на предприятието, но това право може да бъде упражнено от управителя, комуто е възложено управлението след започване на изпълнението по договора за управление, но не по-късно от 9 месеца. Договорът за управление се индивидуализира с неговото съдържание и предмет, но и със страните - възложителя и управителя. Затова само управителят може да упражни правото по чл. 328, ал. 2 КТ и то след встъпването му в длъжност, от когато започва за тече срокът за това, когато управителят бива заменен, без промяна в съдържанието и предмета на договора, той /договорът/ не остава същия. Това е нов договор между различни страни. Новият управител не встъпва в положението на предходния управител /както при встъпване в дълг по чл. 101 ЗЗД или при заместване в дълг по чл. 102 ЗЗД/ и не отговаря нито е обвързан от неговите действия. Правомощията на новия управител

не произтичат от чуждия договор, а от новото овластяване. Той е обвързан от предмета и съдържанието на новия договор и независимо от това дали те се различават от предмета и съдържанието на стария, той отговаря за изпълнението на договора, що обвързва него и упражнява свои правомощия по чл. 328, ал. 2 КТ в 9-месечен срок от своето встъпване в длъжност. Той не продължава правомощията на предходния управител, а упражнява свои правомощия, така както не отговаря за чуждия дълг, а самият той е длъжник по новия договор /в този смисъл е Решение № 162 от 26.06.2017 г. на ВКС по гр. д. № 4477/2016 г., IV г. о./.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът депозира отговор, с който оспорва предявените иски като неоснователни и моли да бъдат отхвърлени. Твърди, че с оспорваната заповед се прекратява трудово правоотношение за заемана длъжност „Заместник управител“, код НКП-12195005, за която ищецът има сключен трудов договор единствено и само с „*****“ ЕООД, гр.Смолян, който договор е регистриран в Регистъра на трудовите договори в Националната агенция за приходите. В закона няма изчерпателно посочени реквизити за писменото волеизявление за прекратяването на трудовия договор – арг. от чл. 335, ал. 1 КТ. Счита, че непосочването на ЕИК в заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение не се отразява на нейната законосъобразност. Оспорва като невярно твърдението, че издадената заповед за прекратяване на трудово правоотношение е немотивирана.

Съгласно разпоредбата на чл.328, ал.2 от КТ, каквото е и правното основание на издадената заповед, освен в случаите по ал.1 служителите от ръководството на предприятието могат да бъдат уволнени с предизвестие в сроковете по чл. 326, ал. 2 и поради сключването на договор за управление на предприятието. Представя копие от Договор за възлагане на управление на „*****“ ЕООД, гр.Смолян № ЧР-02-005/20.10.2021 г., въз основа на който управителят инж. Р Я е разполагала с правото по чл. 328, ал. 2 от КТ да прекрати трудовия договор на ищеца по своя лична преценка. Неоснователно е и твърдението в исковата молба, че инж.Р Я няма правомощия да прекратява трудови договори със служители, тъй като съгласно чл. 141, ал. 1 от ТЗ и чл. 11, т. 2 от учредителния акт на „*****“ ЕООД управителят организира и ръководи дейността на дружеството, респективно той сключва и прекратява трудовите договори. Съгласно чл.13 от учредителния акт Дружеството се представлява самостоятелно от управителя, а по чл. 2.2. от договора за управление управителят има право да сключва, изменя и прекратява трудови и граждански договори. Поради което и процесната заповед е издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му.

Признава твърдението, че „новият управител Р А Я е избрана за управител на Дружеството, но - до провеждане на конкурс и избор на управител на Дружеството. Това обаче, не прави новоназначеният управител временно изпълняващ длъжността, както се твърди в исковата молба.

Оспорва предявения иск по чл. 344, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ за присъждане на обезщетение в размер на brutното трудово възнаграждение на ищеца за времето, през което е останал без работа поради уволнението му, за неоснователен и по размер, тъй като 6- месечният период, през който работникът или служителът има право на обезщетение, не е изтекъл.

Моли исковите да бъдат отхвърлени като неоснователни. Претендира за деловодните разноски.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Няма спор между страните, че ищецът е работил по трудово правоотношение във „*****“ ЕООД - Смолян на длъжността „Заместник управител“, възникнало по силата на трудов договор № 10/30.03.2015 г. и че трудовото му правоотношение е било прекратено, считано от 15.11.2021 г. със заповед № 28/11.11.2021 г. на управителя на „****“ ЕООД -

Смолян. Уволнението е извършено на основание чл. 328, ал. 2 КТ поради сключен договор за управление на предприятието. Разпоредено е на ищеца да бъдат изплатени обезщетение по чл. 220, ал. 1 КТ за неспазено предизвестие от 30 дни и по чл. 224, ал. 1 КТ за неползван платен годишен отпуск от 11 дни. Заповедта е връчена на ищеца на 12.11.2021 г..

Според представеното копие от трудовата книжка на ищеца /л. 50-52/ трудовото му правоотношение с „****“ ЕООД е прекратено считано от 15.11.2021 г. на основание чл. 328, ал. 2 КТ.

Брутното му трудово възнаграждение за месец октомври 2021 г. - предхождащ уволнението е в размер на 5 799,09 лв., видно от фиша за заплата на л. 53, който размер е приет за безспорно установен и ненуждаещ се от доказване в съдебно заседание.

Видно от служебната бележка, издадена от ДБТ Смолян, в периода 16.11.2021 – 16.02.2022 г., ищецът е регистриран като търсещо работа лице. Удостоверението за деклариране данни, издадено от ТД на НАП – Пловдив и справката за трудовите договори на ищеца /л. 56 и 57/ потвърждават този факт.

С разпореждане на ТП на НОИ /л. 54/ на ищеца е отпуснато парично обезщетение за безработица за периода от 15.11.2021 г. до 14.07.2022 г..

С решение на едноличния собственик на капитала от 02.02.2021 г. е приет учредителният акт на „*****“ ЕООД в редакцията му от 02.02.2021 г., според който „*****“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. Смолян, ул. „*****“ № 2 е юридическо лице по смисъла на чл. 113 и сл. ТЗ, чийто едноличен собственик на капитала е „*****“ ЕАД. В правомощията на едноличния собственик /чл. 9/ са всички решения, които по смисъла на ТЗ са от компетентността на общото събрание на съдружниците в ООД, вкл. да определя напращенията на дейността на дружеството и да одобрява бизнес – програмата; да избира, назначава и уволнява управители и др.. Съгласно чл. 11 управителят организира и управлява оперативната дейност на дружеството, като организира изпълнението на решенията на едноличния собственик, организира дейността на дружеството, осъществява оперативното му ръководство, стопанисването и опазването на имуществото, сключва трудови договори със служители на дружеството и др..

С договор за възлагане на управление на „*****“ ЕООД – Смолян № РД-02-16ф/10.02.2021 г., сключен между министъра на регионалното развитие и благоустройството и **** като управител на ответното дружество, последният е приел да управлява дружеството за срок от три години. Възложени са му правомощия да взема решения по всички въпроси, които не са от компетентността на едноличния собственик на капитала, да сключва и прекратява трудови и граждански договори и др.. Предвидени са основанията за прекратяване на договора, като основното от тях, посочено в чл. 8 е освобождаването на управителя с решение на едноличния собственик на капитала.

Съгласно протокол № 32/14.10.2021 г. на „*****“ ЕАД са взети решения за освобождаване на **** като управител на „*****“ ЕООД – Смолян; избор на Р А Я за управител за срок до провеждане на конкурс и избор на управител на дружеството;

сключване на договор за възлагане на управлението на дружеството с избрания управител.

С договор за възлагане на управление на „*****“ ЕООД – Смолян № ЧР-02-005/20.10.2021 г., сключен между изпълнителния член на УС на „***“ ЕАД и Р А Я като управител на ответното дружество, последната е приела да управлява дружеството за срок до провеждане на конкурс и избор на управител на дружеството. Възложени са й правомощия да взема решения по всички въпроси, които не са от компетентността на едноличния собственик на капитала, да сключва, изменя и прекратява трудови и граждански договори и др.. Предвидени са основанията за прекратяване на договора, като основното от тях, посочено в чл. 8 е освобождаването на управителя с решение на едноличния собственик на капитала. В чл. 3 са предвидени задълженията на управителя. Според чл. 3.5 следва да представя за сведение в „***“ ЕАД одобрения от КЕВР бизнес – план за съответния период от време и отчетния доклад за бизнес – плана. Съгласно чл. 3.6 има задължение да разработи и представи за одобрение бизнес програма за развитие на предприятието в съответствие със срока и изискванията на ППЗПП, като първата бизнес програма се изготвя и приема до края на 2021 г. В чл. 3.20 са заложили конкретните показатели – обект на изпълнение на договора и съгласно бизнес планове на *** операторите, а именно: рентабилност на 100 лв. нетни продажби; загуба на питейна вода, съгласно утвърдения бизнес план от КЕВР; събираемост, съгласно утвърдения бизнес план от КЕВР; обща ликвидност и качество на питейната вода. Според чл. 6 възнаграждението на управителя се определя при условията и по реда на чл. 56 ППЗПП и заповед № РД-02-14-502/26.06.2020 г. на МРРБ и видно от отделните клаузи – чл. 6, чл. 6.2 и чл. 6.7 размерът на възнаграждението изцяло се определя и зависи от постигнатите резултати.

Правни изводи:

Предявени са обективно и кумулативно съединени иски, от които главен с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ за признаване на уволнението на ищеца за незаконно и неговата отмяна и акцесорни с правно осн. чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ - за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност Заместник управител и по чл. 344, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ – за обезщетение за времето на оставане на ищеца без работа поради уволнението за периода 15.11.2021 – 15.02.2022 г. в размер на 5 799,10 лв. месечно или общо 17 397,27 лв., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 29.12.2021 г. до окончателното заплащане на вземането, както и иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 4 КТ за поправка на основанията за уволнението му, вписано в трудовата му книжка. Претендира присъждане на деловодните разноски.

Безспорно се установи по делото, че ищецът е уволнен на основание чл. 328, ал. 2 КТ поради сключване на договор за управление на предприятието.

Съгласно разпоредбата на чл. 328, ал. 2 КТ освен в случаите по ал. 1 служителите от ръководството на предприятието могат да бъдат уволнени с предизвестие в сроковете по чл. 326, ал. 2 и поради сключването на договор за управление на предприятието. Уволнението може да бъде извършено след започване на изпълнението по договора за управление, но не по-късно от 9 месеца.

За да бъде законосъобразно едностранното прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 328, ал. 2 КТ е необходимо кумулативното наличие на елементите от фактическия състав, а именно трудовото правоотношение да бъде прекратено от компетентен орган на работодателя; уволненият да е бил измежду лицата, които представляват „ръководство на предприятието“ по смисъла на § 1, т. 3 ДР на КТ; преди прекратяването на трудовото правоотношение да е бил сключен договор за управление на предприятието и изпълнението на договора за управление да е започнало, като уволнението да е извършено в 9-месечен срок от този момент.

Според дефинитивната правна норма на § 1, т. 3 ДР на КТ под „Ръководство на предприятието“ се разбира както ръководителят на предприятието, така и неговите заместници. Няма спор по делото, че ищецът е изпълнявал ръководна длъжност в ответното дружество – заместник управител.

Съдът не споделя развитите от ищеца доводи, че няма яснота относно правосубектността на издалия заповедта, че няма яснота дали подписалото заповедта лице е законен представител на ответника и че заповедта е немотивирана. Видно от съдържанието на самата заповед, същата носи логото на „**** ЕООД – Смолян, което недвусмислено сочи, че работодателят по прекратеното трудово правоотношение е именно ответното дружество. Обстоятелството, че не е посочен ЕИК на дружеството не води до неяснота в субекта, издал заповедта. Юридическото лице се индивидуализира освен с ЕИК, също и със седалище и адрес на управление, които са посочени, както и с представляващите го лица. В случая заповедта е подписана от законния представител на дружеството-работодател – управителя Я, като е поставен и печатът на дружеството, което също е доказателство за това, че заповедта изхожда от него. Освен това е посочено и законното основание за извършеното уволнение, както с посочването на цифровото изражение на правната норма – чл. 328, ал. 2 КТ, така и текстово е описано то – „сключен договор за управление на предприятието“.

Според разпоредбата на чл. 335, ал. 1 от КТ трудовия договор се прекратява писмено. Законът не предвижда задължителното необходимо съдържание на писменото волеизявление за прекратяване на трудовото правоотношение. Според Решение № 93 от 8.04.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1141/2010 г., III г. о., ГК, докладчик съдията Илиана Папазова, постановено по реда на чл. 290 ГПК, което настоящият състав на съда напълно споделя и приема „Законът не сочи конкретното съдържание на писменото волеизявление /акт/ за прекратяване, но по аналогия с указанията за минималното задължително съдържание на трудовия договор по чл.66, ал. 1 КТ, следва да се приеме, че в него следва да се съдържат данни за страните, заемащата от работника длъжност, основанията и момента на прекратяване /края на изпълнението/ на трудовия договор. Основанието следва да се посочи с характеризиращите го по закон признаци, които го отличават от другите прекратителни основания, за да има работникът яснота за уволнението и да може да се защити срещу незаконността му.“ В настоящия случай оспорваната заповед съдържа всички необходими данни, характеризиращи извършеното прекратяване на трудовото правоотношение на

ищеца.

Спорен между страните е въпросът дали извършилата уволнението Я има правомощието да извършва уволнение на лица, заемащи ръководни длъжности. Както се посочи по-горе същата е избрана за управител на „***“ ЕООД с решение на едноличния собственик на капитала на дружеството – „***“ ЕАД от 14.10.2021 г., след което ѝ е възложено управлението с договора за възлагане на управление от 20.10.2021 г. Следователно към 11.11.2021 г. - момента на издаване на оспорваната заповед Р Я е законният представител на дружеството-ответник и изпълнението на договора за управление е започнало. Нещо повече, същата има правомощието да прекратява трудови договори, предоставено ѝ с чл. 2.2 от договора за възлагане на управлението. Ето защо оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му.

Неоснователно е твърдението на ищеца, че Я е била временно изпълняващ длъжността управител, тъй като била избрана до провеждането на конкурс и избор на управител и поради това не е имала право да извършва уволнения. Това е така, тъй като възникналото ѝ трудово правоотношение в пълнота обхваща всички права и задължения на един избран и назначен след конкурс управител, вкл. да представя одобрения от КЕВР бизнес план на „***“ ЕАД, да разработи и представи за одобрение бизнес програма за развитие на предприятието, както и да сключва и прекратява трудови договори.

При извършената служебна проверка по партията на ответника в ТР съдът констатира, че промяната на законния представител на ответника е вписана на 20.10.2021 г., поради което и този довод на ищеца е неоснователен.

По същество следва да се отбележи, че специалното основание за уволнение, без да се излагат конкретни мотиви по чл. 328, ал. 2 КТ, е свързано с икономически съображения и е предоставено на управителя при сключен договор за управление именно с оглед постигането на определени икономически резултати с нов управленски екип.

Съгласно разпоредбата на чл. 198о, ал. 1 от Закона за водите стопанисването, поддържането и експлоатацията на *** системите и съоръженията, както и предоставянето на *** услуги на потребителите срещу заплащане, се извършват от *** оператори по реда на този закон и на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги. Ал. 2 предвижда, че в границите на една обособена територия само един *** оператор може да осъществява дейностите по ал.1, с изключение на случаите по ал. 6. Според ал. 5 *** операторът е търговец, държавно или общинско предприятие - юридическо лице, което има сключен договор с председателя на асоциацията по *** или с кмета на общината съгласно решение на общинския съвет за управление, поддържане и експлоатация на *** системите и предоставяне на В К услуги в границите на една или повече обособени територии, когато предоставянето на *** услуги е основната му дейност.

Няма спор между страните, че „*****“ ЕООД. гр. Смолян е ***-операторът, който единствено предоставя водоснабдителните и канализационни услуги на територията на област Смолян, съгласно Договор за стопанисване, поддържане и експлоатация на *** –

системите и съоръженията и предоставяне на водоснабдителни и канализационни услуги. Според спецификата на упражняваната от ответното дружество дейност се определят и специфични бизнес цели и задачи.

В чл. 198м, ал. 1 Закона за водите изрично е предвидено, че *** операторът изготвя бизнес плана въз основа на инвестиционните програми към регионалните генерални планове и генералните планове на агломерации. Според ал. 2 Бизнес планът на съответния *** оператор се съгласува от асоциацията по *** или от общинския съвет. При несъответствие с генералните планове, инвестиционните програми и договорите за възлагане асоциацията по Ви или общинският съвет го връща за доработка с мотивирано становище и указания. Съгласно ал. 3 Бизнес плановете на *** операторите се одобряват по реда на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ), *** операторите разработват бизнес планове за 5-годишни периоди, които съдържат производствена, ремонтна, инвестиционна и социална програма, с техническа и икономическа част. С разпоредбата на чл. 10, ал. 7 от ЗРВКУ законодателят е въвел изрично задължение за всички *** оператори да предоставят в Комисията за енергийно и водно регулиране бизнес плановете по чл. 10, ал. 1, не по късно от 6 месеца преди изтичането на последната година, съгласно действащия бизнес план. Съгласно изменението на § 14 от Преходни и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за водите (ЗИД на ЗВ), обнародвано в ДВ, бр. 58 от 31.07.2015 г., петгодишният регулаторен период е започнал от 1 януари 2017 г. и приключил на 31.12.2021 г., респективно следващият регулаторен период е започнал от 1 януари 2022 г., а *** операторите следва да представят за одобряване в КЕВР нови бизнес планове до 30.06.2021 г.

Видно от публикувания на сайта на ответното дружество в меню За нас Бизнес план за развитие на дейността на „****“ ЕООД гр. Смолян като *** оператор за периода 2017-2021 г., същият е изготвен и внесен за одобрение от КЕВР преди уволнението на ищеца.

С решение № БП-Ц-2 от 26.04.2017 г. на КЕВР на закрито заседание, проведено на 26.04.2017 г., е разгледало подаденото от „*****“ ЕООД, гр. Смолян заявление с вх. № В-17-20- 9 от 30.06.2016 г. за одобряване на бизнес план за развитие на дейността на „*****“ ЕООД, гр. Смолян като *** оператор за периода 2017-2021 г., изменено и допълнено със заявление с вх. № В-17-20-9 от 18.07.2016 г., заявление с вх. № В-17-20-9 от 16.09.2016 г., заявление с вх. № В-17- 20-9 от 29.11.2016 г. и заявление с вх. № В-17-20-9 от 25.01.2017 г.; и заявление с вх. № В-17-20-10 от 30.06.2016 г. за утвърждаване и одобряване на цени на *** услуги, изменено със заявление с вх. № В-17-20-11 от 16.09.2016 г., заявление с вх. № В-17- 20-10 от 06.12.2016 г. и заявление с вх. № В-17-20-10 от 25.01.2017 г., бизнес планът за 2017-2021 г. е одобрен (https://www.dker.bg/files/DOWNLOAD/res_bp-c-2_17.pdf (dker.bg)).

След това е изготвен и внесен за одобрение в КЕВР нов бизнес план за периода 2022-2026 г., като към този момент не са открити данни същият да е одобрен.

Правото на уволнение по чл. 328, ал. 2 КТ по икономически съображения, без да се излагат мотиви, е дадено на управителя при сключен договор за управление на дружеството именно с оглед постигането на определени икономически резултати с нов управленски екип. Съдебната практика приема, че при сключване на нов договор за управление, без значение дали е с ново лице или такова, което е имало предходен договор за управление, както и без значение е дали бизнес програмата следва да е нова, сходна или идентична като съдържание. Важното е всеки договор за управление да съдържа бизнес задача с конкретни икономически показатели, които управляващият предприятието трябва да постигне, като: производителност, рентабилност, обем на оборота, печалби, поддържане на определен брой работни места, финансови задължения и инвестиции, а въз основа на бизнес задачата, управляващият е длъжен да разработи бизнес програма, която да предложи и следва да изпълни по време на действие на договора. Бизнес задачата може да бъде поставена и с други актове и документи, стоящи извън самия договор за управление, стига да е налице връзка между тях. Освен това възнаграждението на управителя следва да е обвързано от постигнатите финансови резултати, като при неизпълнение на програмата той носи икономическа отговорност. В този смисъл са Решение № 261/30.120.2017 г. на ВКС по гр.д. № 593/2017 г., IV г.о.; Решение № 249 от 4.07.2013 г. на ВКС по гр. д. № 1358/2012 г., IV г.о.; Решение № 76/27.03.2012 г. на ВКС по гр.д. № 937/2011 г., III г.о..

В Решение № 215 от 3.07.2014 г. на ВКС по гр. д. № 7007/2013 г., IV г. о., ГК е прието още, че изпълнителният директор има възможност, при наличие на изрична клауза в договора за управление, в определен или технологично необходим срок да разработи бизнес програма в отделен документ след сключването на договора.

Съдът счита за неоснователни доводите на ищеца, че не се доказва наличие на бизнес задача и бизнес програма. Както се посочи, конкретни бизнес задачи са поставени в чл. 3.20, вр. с утвърдения бизнес план от КЕВР за периода 2017 – 2021 г. В Решение № 68/16.05.2018 по гр.дело № 3105/2017 на ВКС, ГК, III г.о., по което е допуснато касационно обжалване по въпроса: Има ли право да прекрати трудов договор на основание чл. 328, ал. 2 КТ вписан в търговския регистър управител на еднолично търговско дружество, чиито договор за управление не е безсрочен, а бизнеспланът, който се съдържа в отделен документ, е в процес на административно одобрение, е прието, че „За да се избегне възможността за злоупотреба с това основание от страна на работодателя, в практиката на ВКС бе възприето, че за законосъобразното му прилагане е необходимо наличието на договор за управление със стопански задачи, обуславящи възможността за смяна на ръководния екип. Съдебният контрол обаче е за законосъобразност“. „Назначеният нов управител на дружеството може да уволни служителите в ръководството на предприятието, без да изчаква административното одобрение /съгласуване/ на своята програма за управление. В противен случай евентуалното забавяне на произнасянето на административния орган след деветмесечния срок би лишило управителя от правомощието да уволни служителите в ръководството, което би довело до неприложимост на разпоредбата на чл. 328, ал. 2 от КТ.“ В същото решение се посочва, че „Договорът за

управление влиза в действие веднага, оперативната дейност не допуска в нито един момент отсъствие на бизнес програма, освен ако това изрично не е предвидено в правна норма. В случая в чл. 11 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги и в чл.198г. и чл.198м, ал.2 от Закона за водите не е уредено спиране или отлагане на изпълнението на бизнес плана на В и К оператора до одобряването или до съгласуването със съответния административен орган.“„Поначало съдебната преценка на бизнес програмата е свързана само с наличието на основанията по чл. 328, ал. 2 от КТ и трябва да е ограничена по обхват, тъй като е за законност, а не за целесъобразност. Както е изяснено в решение № 249 от 4.07.2013 г. по гр.д. № 1358/2012 г. на IV г.о. на ВКС, без значение е дали новият договор за управление е с ново лице или с лице, което е имало предходен договор за управление, дали бизнес програмата е нова, сходна или различна като съдържание. Същественото е всеки договор за управление да съдържа задача с конкретни икономически показатели, които управителят трябва да постигне, обвързване на възнаграждението с постигнатите финансови резултати, предвидена икономическа отговорност при неизпълнение на програмата. Когато тези характеристики са налице, на управителя е предоставена възможност да сформира управленски екип, поради което му се възлагат правата по чл. 328, ал. 2 КТ“

В настоящия случай поради избора на новия управител в края на действието на предходния бизнес план и възлагането на изпълнението му с договора за управление – чл. 3.20, което по съществото си му поставя конкретна бизнес задача с конкретни икономически показатели, които следва да постигне, се налага изводът, че договорът за управление съдържа такива бизнес задачи, с конкретни икономически показатели, от изпълнението на които управителят е обвързан както с икономическа отговорност, така и с размера на възнаграждението му. Във връзка с изпълнението на поставените бизнес задачи е предприето изготвянето и е внесен за одобрение последващият бизнес план на дружеството, който следва да изпълни по време на действие на договора за управление. /така и Решение № 178 от 07.11.2016 г. на ВКС по гр.д. № 1838/2016 г. на III г.о./. При това положение съдът приема, че пред новия управител на дружеството договорът за управление е поставил съответна бизнес задача, която следва да изпълнява по време на действие на договора, за постигането на която задача е разработен и утвърден конкретен бизнес план. Ето защо съдът приема, че договорът за възлагане на управление на „****“ ЕООД - Смолян от 20.10.2021 г. съдържа необходимите характеристики, обуславящи законността на уволнението на ищеца по чл. 328, ал. 2 КТ.

Уволнението на ищеца е извършено на 11.11.2021 г., в рамките 9-месечния срок по чл. 328, ал. 2, изр. второ КТ, който е започнал да тече от 20.10.2021 г. – датата на сключването на договора за възлагане на управление то на инж. Р Я.

По изложените съображения главният иск се явява неоснователен и подлежи на отхвърляне, а поради неговата неоснователност обективно съединените акцесорни искове също са неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

Относно разноските:

Ищецът претендира присъждане на деловодните разноси. Моли на адв. Н да бъде присъдено адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв. С оглед изхода от спора на ищеца не се дължат деловодни разноси.

Ответникът е заявил искане за присъждане на деловодните разноси. Същият е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 2 664 лв. с ДДС /ДПЗС на л. 36/. Предвид изхода от спора и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ще следва да бъде осъден ищецът да плати на ответника направените деловодни разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 2 664 лв. с ДДС.

Мотивиран от изложените съображения Смолянският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни и недоказани предявените от К. ИЛ. Т., ЕГН *****, от гр. Смолян, ул. „***, ет. 1 срещу „*****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. Смолян, ул. „****, представлявано от Р А Я обективно съединени искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ за признаване на уволнението му, извършено със заповед № 28/11.11.2021 г. на управителя Р Я, за незаконно и неговата отменя; чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ - за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „Заместник управител“; чл. 344, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ – за обезщетение за времето на оставане на ищеца без работа поради уволнението му за периода 15.11.2021 – 15.02.2022 г. в общ 17 397,27 лв., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 29.12.2021 г. до окончателното заплащане на вземането, както и чл. 344, ал. 1, т. 4 КТ за поправка на основанието за уволнението му, вписано в трудовата му книжка.

ОСЪЖДА К. ИЛ. Т., ЕГН *****, от гр. Смолян, ул. „***, ет. 1 на основание чл. 78, ал. 3 ГПК да заплати на „*****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. Смолян, ул. „****, представлявано от Р А Я, сумата от 2 664 лв. с ДДС за направените деловодни разноси за платено адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Смолянски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му.

Решението да се връчи на страните, като на ищеца чрез адв. Н и на ответника чрез адв. К.

Съдия при Районен съд – Смолян: _____

